

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15696

гр. София, 29.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 29.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **2746** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Р. Г. М. срещу мълчалив отказ на Областен управител С. по нейно заявление № ОА23-1558/30.01.2024г. за заверка на молба-декларация по обстоятелствена проверка.

С Решение № 2766 от 25.04.2024г. съдът е отменил по жалба на Р. Г. М. мълчалив отказ на Областен управител С. по нейно заявление № ОА23-1558/30.01.2024г. за заверка на молба-декларация по обстоятелствена проверка и е върнал преписката на органа за произнасяне съобразно мотивите на решението.

Със същото решение съдът е осъдил Областна администрация С. град да заплати в полза на жалбоподателката сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща заплатена държавна такса и адвокатски хонорар.

Постъпила е молба за поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението, която е уважена, като е постановено решение за поправка.

Постъпила е молба от ответника за изменение на решението в частта за разноските, поради прекомерност на адвокатския хонорар, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Молбата е изпратена за становище, като е постъпило такова от страна на жалбоподателката, която възразява молбата да бъде уважена и счита, че намаляването на адвокатските хонорари под минимум при конкретиката на казуса, би довело до „безнаказаност“ в поведението на администрацията.

Съдът намира молбата за неоснователна. Не е спорно, че с оглед последно установената практика на Съда на Европейския съюз, в правомощията на съдилищата е да определят справедливия размер на дължими адвокатски възнаграждения, вкл. под определения нормативно минимум. Последното обаче следва да бъде конкретно преценявано и прилагано, като се изходи от поведението на страните и договорения хонорар. В случай заплатеното възнаграждение е към нормативно определения минимум от 1000 лева.

Не е спорно, че делото е с ниска степен на фактическа и правна сложност. Не е спорно обаче още, че се касае за бездействие чрез мълчание на администрацията, което е довело до необходимост от проведеното съдебно оспорване, по което са заплатени и разноските. Не е налице обективно поведение на ответника, което да води до извод за безвиновното му поведение. Молбата на лицето по преписката е входирана в Областна администрация на 30.01.2024г., а издаденото удостоверение – предмет на искането е от 14.06.2024г., т.е. след постановяване и на решението по делото. С оглед това, и безспорно сторените основателно разходи, същите следва да бъдат понесени от ответника в размера, както са заявени и направени.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ УВАЖАВА искането за изменение на Решение № 2766/25.04.2024г. в частта за разноските.

Определението подлежи на оспорване по реда за оспорване на решението.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ